

In memoriam Guido Tastenhoye (VB): "een neut teveel op"

Bijgedragen door Marc Spruyt
Friday 09 March 2007

09.03.2007 - Gisteren overleed Vlaams Belang-kamerlid Guido Tastenhoye (47). De man die ooit op genante wijze door de partijtop werd teruggefloten nadat hij voorstelde "Brussel desnoods uit te hongeren" zag voor zichzelf geen toekomst meer.

Op woensdag 7 maart 2007 ontving Blokwatch het bericht dat Guido Tastenhoye "ladderzat" uit de haag van het Koninklijk Atheneum van zijn woonplaats Deurne was geplukt. Een ambulance bracht hem naar het Onze-Lieve-Vrouw-Middelaresziekenhuis. Een dag later was Tastenhoye dood. "Wellicht gaat het om zelfmoord," schrijft De Standaard vandaag. Het Laatste Nieuws is minder terughoudend: "Tastenhoye was zwaar depressief en stapte zelf uit het leven."

Tastenhoye laat een (Aziatische) vrouw en een 14-jarige dochter achter - zijn reeds twintig jaar durende multiraciale huwelijk haalde hij zelf als bewijs aan dat het VB niet racistisch was: in een column op zijn website schreef hij op 15-05-2006 dat de helft van de VB-fractie in Deurne "vreemdelingen" in de directe familie heeft. Tastenhoye wordt in de Kamer opgevolgd door Paul Meeus, die tot de 'strekking-Colen' behoort.

Ondergronds

Tastenhoye was tussen 1984 en 1999 Wetstraatjournalist bij Gazet van Antwerpen, waar hij de communautaire dossiers op de voet volgde en er ook enkele boeken over schreef. In 1999 stapte hij over naar het Vlaams Blok en kreeg er - als een van de eerste 'verruimers' van de partij - een verkiesbare plaats op de Antwerpse Kamerlijst.

Tastenhoye hoopte de restyling van het VB mee inhoud en vorm te kunnen geven, maar deed dat zo overijverig dat de partij hem enkele keren moest terugfluiten. Legendarisch is het interview dat hij in januari 2001 aan het linkse Vlaams-nationale maandblad Meervoud gaf ([link](#)) en waarin hij voorstelde "Brussel desnoods uit te hongeren."

Tastenhoye: "Wij gaan onze militanten niet bewapenen. Tenzij het regime ons zodanig zou bevechten dat we buiten de wet zouden worden gesteld en dat we ondergronds zouden moeten gaan. Dan is het niet uitgesloten dat er een aantal van ons in het verzet gaat. Maar zolang men ons rustig, binnen de parlementaire democratie, laat zeggen wat wij te zeggen hebben en ons van onze politieke rechten gebruik laat maken zoals andere partijen, denk ik dat we die parlementaire weg moeten volgen."

De grootste

De ambities die Tastenhoye voor het VB zag weggelegd waren ambitieus, zei hij destijds in Meervoud: bij de parlamentsverkiezingen van 2007 Vlaanderens grootste formatie worden door ontevreden rechtse kiezers van CVP en VLD in te lijven.

De gevolgen daarvan zouden niet te overzien zijn, meende Tastenhoye: "Op dat ogenblik zou België daveren op zijn grondvesten. Dan gaan er in Wallonië en Franstalig België van de slag stemmen op om België op te blazen. De Walen

zullen niet willen samenwerken in een constructie waar in Vlaanderen het Vlaams Blok de grootste partij is. Het Vlaams Blok zal dus het breekijzer worden, gewoon door zijn bestaan."

Volgens Tastenhoye zal Wallonië daarop zijn eigen weg willen gaan en België laten voor wat het is, waarna het Vlaams Parlement een uur later de Vlaamse onafhankelijkheid zal afkondigen.

Charmeoffensief

Bepaald origineel waren de consequenties die Tastenhoye daarbij voor Brussel voorzag. Het onafhankelijke Vlaanderen zal Brussel als hoofdstad opeisen, maar de Brusselaars - dus vooral Franstaligen - zullen daar niet op willen ingaan.

"Er zijn mensen die zeggen: op dat ogenblik moeten we dan maar de knoop doorhakken en de Brusselaars dwingen om samen in één beweging deel uit te maken van die nieuwe Vlaamse staat. Dan moeten de Brusselaars desnoods maar gewapenderhand, als het niet anders gaat, gedwongen worden om mee te stappen in dat nieuwe Vlaanderen. Dat is dus niet mijn optie. Ik wil bloedvergieten vermijden."

Tastenhoyes eigen Brussel-strategie was een combinatie van toegevingen en afdreigingen, van charme en chantage.

"Op het moment dat Vlaanderen zijn onafhankelijkheid uitroept, moeten wij onze claim op Brussel onmiddellijk laten gelden. Er zal dan een korte periode van verwarring ontstaan. (...) Ik zou de Brusselaars proberen alsnog mee te krijgen via een charmeoffensief. Door de hand uit te steken, ook naar de Franstalige Brusselaars, door hen te zeggen: Kijk, in het nieuwe Vlaanderen behouden jullie alle rechten die jullie nu hebben in Brussel, op cultureel gebied en op het vlak van onderwijs. We zullen u niets in de weg leggen. We zullen vanuit Vlaanderen jullie Franstalige onderwijs en Franstalige cultuur subsidiëren. Er is dus geen sprake van een opgelegde, gedwongen vernederlandsing van de Brusselse Vlamingen. (...) Als wij dat willen, dan kunnen wij de Franstalige Brusselaars alle garanties geven dat ze hun eigen taal en cultuur zullen behouden, en dat ze over ruim voldoende financiële middelen kunnen beschikken om van Brussel de modernste stad van Europa te maken. Dat aanbod gaan we hen doen."

Blokkade

Maar Tastenhoye dacht niet dat de Brusselaars dat voorstel zouden aannemen. "Dan moeten we de vijs gaan dichtdraaien om ze tot betere inzichten te brengen."

Het plan was om van Brussel dan een omsingelde stad te maken die het mes op de keel wordt gezet. Tastenhoye voorzag een Berlijns scenario: een blokkade van Brussel, dat geografisch immers als een eilandje in Vlaanderen gegijzeld ligt.

Tastenhoye: "Kijk waar Brussel ligt. De waterwegen die Brussel bevoeien, stromen over Vlaanderen: je kunt een sluis dichthouden. De treinen rijden over Vlaanderen Brussel binnen: die kun je tegenhouden aan de grens. De ring ligt praktisch volledig op Vlaams grondgebied: die kun je desnoods afsluiten. En je kunt de luchthaven van Zaventem dichthouden. Op dat moment leg je Brussel droog. Je hongert ze uit en ze zullen verplicht zijn om, als ze niet op ons royale aanbod willen ingaan, toch aan te sluiten bij Vlaanderen."

Neut

VB-kamerfractie Gerolf Annemans deed de uitspraken van Tastenhoye destijds af als dronkemanspraak.

"Ik volg Tastenhoye in zijn analyse wat we met Brussel moeten doen als Vlaanderen onafhankelijk wordt, maar als hij begint over zijn aanvalsplan op Brussel, dan volg ik niet meer. Er is geen denken aan dat wij de inwoners zouden willen uithongeren. Ik denk dat Guido een neut te veel op had toen hij daar mee afkwam," vertelde Annemans in Het Laatste Nieuws van 3 februari 2001.

Waarmee Annemans onbedoeld te kennen gaf dat een Vlaams Blokker in nuchtere toestand blijkbaar niet meer zegt wat hij denkt.

Inschattingfout

In februari 2006 kreeg Tastenhoye opnieuw de wind van voren toen hij het opnam voor een asielzoekersfamilie uit Kazachstan en daarmee het eigen partijprogramma over niet-Europese asielzoekers negeerde (lees hier meer). "Een inschattingfout" en "niet voor herhaling vatbaar", luidde de subtiele doch niet te misvatten commentaar van Filip Dewinter daarop in De Standaard van 23 februari 2006.

Bij het Vlaams Belang waren ze blijkbaar van mening dat ook de Kamerzetel van Guido Tastenhoye onder die omschrijving viel. Bij de parlementsverkiezingen van juni 2007 was voor hem geen verkiesbare plaats meer weggelegd, hoewel Tastenhoye daar volop op gehoopt had.

Ondanks een uitstekende score in Deurne verzaakte Tastenhoye na de gemeente- en districtsraadsverkiezingen van oktober 2006 aan zijn lokale mandaat. In een persmededeling (27-11-2006) liet hij weten zich volledig op de Kamer te willen concentreren. "Ik vraag voor deze keuze, waar Filip Dewinter en Gerolf Annemans het mee eens zijn, begrip aan mijn kiezers," heette het. "Het district Deurne, het tweede grootste van Antwerpen met bijna 70.000 inwoners (de grootte van een stad als Hasselt of Oostende) heeft recht op een eigen volksvertegenwoordiger om zijn belangen te verdedigen. Bij de volgende parlementsverkiezingen (juni 2007 nvdr) ben ik dan ook opnieuw kandidaat voor een derde termijn van vier jaar als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers."

Tastenhoye moest echter lijdzaam toezien dat hij - ooit binnengehaald als 'verruimer' - plaats moest ruimen voor nieuwkomers Bruno Valkeniers en Rita De Bont aan wie een verkiesbare plaats was beloofd op de Antwerpse kamerlijst.

Tastenhoye verkoos de eer aan zichzelf te houden. "Guido heeft het moeilijk gehad. Hopelijk vindt hij nu rust," noteert Het Laatste Nieuws vandaag uit de monden van Filip Dewinter en Gerolf Annemans.